

A33 Ludwik Witalis Salmonowicz

ur. 28.04.1872 r. w Gudziszkach zm. 20.04.1934 r. w Warszawie (Powązki, nr kwat. 284a, 1-27, rząd 1 nr 10B)

syn Ludwika (A22)

żona Stefania Justyna Maria Charmańska c. Henryka i Zofii z Rapackich (*17.04.1869 w Miedziatach, †28.01.1936)

dzieci: Stanisław (A331), Zygmunt (A332)

- "(...) Tysiąc osiemset siedemdziesiątego drugiego roku jedenastego maja w Komajskim rzymsko-katolickim paraf. kościele przez wikarego księdza Osipa Tukowicza został ochrzczony młodzieniec imionami Ludwik Witalis (...) syn, urodzony dwudziestego ósmego kwietnia 1872 r. w majątku Gudziszki parafii komajskiej. (...). Rodzicami chrzestnymi byli Kajetan Salmonowicz z Teresą żoną Józefata Reutta.

Świadkami byli: szlachcic Józefat Reutt z Benedyktą żoną Kajetana Salmonowicza, Onufry Kupiec ze Stefanią Gamolecką wdową. (...)" [z metryki urodzenia]

- w rodzinie nazywany „Luś”

*Ludwik Witalis z żoną
(ok. 1900 r.)*

*Ludwik Witalis Salmonowicz
z synami Stanisławem i Zygmuntem
[zdjęcie z r. 1907/8]*

*Stefania z Charmańskich Salmonowiczowa
z synem Zygmuntem
[zdjęcie z r. 1905/6]*

- przyjęty dn. 12 II 1880 r. do rodu szlacheckiego Salmonowiczów; wpisany do 1. cz. Księgi rodowodowej [swidietielstwo, LuS]

- ukończył szkołę realną w Dyneburgu; matura w 1892 r.

- studia (nr immatr. 4283) na Wydziale Chemicznym Politechniki w Rydze w latach 1893 - 1901; uzyskał dyplom inżyniera

- należał do Korporacji Akademickiej "Arkonii" – nr. ew. 571, przyjęty w 1893 r.

- z archiwum „Arkonii”:

Ludwik Witalis (Ludwik Wincenty) Salmonowicz, (22 kwietnia 1872 w Komajsku - 20 kwietnia 1934 w Warszawie), z gub. kowieńskiej, s. Ludwika, absolwent Szkoły Realnej w Dyneburgu, student i absolwent Wydziału Chemicznego PR 1893-1900, przyjęty do Arkonii 1893 (nr ew. 571), pomocnik zarządzającego kopalnią rudy manganowej w Południowo-Rosyjskim Dnieprowskim Towarzystwie Metalurgicznym w gub. Jekaterynosławskiej, w II RP dyrektor przedsiębiorstwa górniczego w Starachowicach oraz dyrektor Kopalń i Lasów S.A. W.P.I. Zakładów Ostrowieckich w Niekłaniu, pochowany na warszawskich Powązkach

- 29.09.1894 r. stawiał się przed komisją wojskową; został zaliczony do kategorii drugiej [swidietielstwo, LuS]

- po studiach – pomocnik zarządzającego kopalnią rudy manganowej w Południowo-Rosyjskim Dnieprowskim Towarzystwie Metalurgicznym w Kamienskoje w gubernii Jekaterynosławskiej

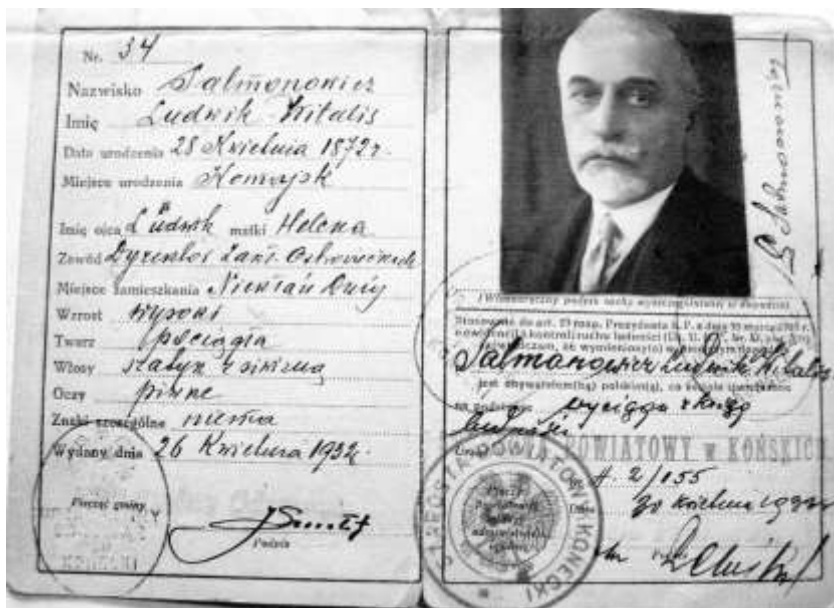
Kamienskoje, wieś nad Dnieprem. W poł. XIX w. powstały zakłady hutnicze. Rozbudował je Ignacy Jasiukiewicz, który w latach 1888-1914 był dyrektorem Południowo-Rosyjskiego Dnieprowskiego Towarzystwa Metalurgicznego. Obecnie Kamienskoje = Dnieprodzierżyńsk, miasto, odl. ok. 25 km od Dniepropietrowska (dawniej Jekaterynosław, stolica gubernii).

- do Polski wrócił w 1920 r., zamieszkał w Niekłaniu Dużym (gmina Odrowąż, pow. Końskie)

- był dyrektorem przedsiębiorstwa górniczego w Starachowicach

- był dyrektorem Kopalń i Lasów Spółki Akcyjnej W.P.I. Zakładów Ostrowieckich w Niekłaniu

- różne dokumenty, świadectwa itp. dot. Ludwika Witalisa i jego żony – w archiwum prywatnym [LuS]

Dowód osobisty Ludwika Witalisa (Ser. A, Nr 010333)

Stefania, żona Ludwika (ok. 1930)

- < Charmańscy v. Harmańscy h. Rogala, w woj. trockim. Kazimierz – elektor króla Michała Wiśniowieckiego w 1669. Felician Harmański, cześnik woj. trockiego i Kazimierz Charmański, poseł woj. trockiego, podwojewodzy trocki w 1694 – podpisali elekcję króla Jana III w 1674. [Bon] >
- < CHARMAŃSKI v. HARMAŃSKI h. ROGALA. Z Korony przenieśli się na Litwę, mieli przydomek Bibersztejn, niektórzy nawet ten przydomek brali za herb. Felicyan podpisał elekcję 1674 r. Michał, towarzysz pancerny w wojsku litewskim, walczył 1683 r.; jego brat Kazimierz, cześnik i poseł trocki na sejm 1674 r., po którym syn Antoni, porucznik wojsk litewskich, ciężko ranny w wojnie ze Szwedami 1705 r. Michał, syn Daniela, udowodnił szlachectwo w gub. kowieńskiej 1819 r. **Henryk, syn Józefa, dziedzic dóbr Miedziaty** i Ludwik, syn Józefa, dziedzic dóbr Wesołowo, w gub. kowieńskiej 1882 r. >
- > Charmański Juljan, właściciel ziemski z gub. kowieńskiej; po powstaniu styczniowym skazany na katorgę, pracował w warzelnii soli w Usolu [Usole Syberyjskie, ok. 70 km na płn.-zach. od Irkucka]; po uwolnieniu z ciężkich robót przeniósł się do gub. jenißejskiej, gdzie pracował w kopalniach złota jako nadzorca robót; następnie przeniósł się – kolejno – do Tiumenia, Rosji europejskiej, Warszawy; w końcu osiadł w stronach rodz. [w Usolu razem z **Henrykiem Bąkowskim** !]

Krewni: z archiwum Korporacji Akademickiej „Arkonii”:

Alfred Charmański (6 grudnia 1868 [1867?] w maj. Miedziaty w gub. kowieńskiej - 1951) brat Zygmunta, kuzyn Józefa (obaj Arkonia, Lauda), student i absolwent Wydziału Rolniczego PR 1888-94, przyjęty do Arkonii 1888 (nr ew. 431), od 1894 gospodarował we własnych dobrach Miedziaty, po I wojnie świat. na Litwie kowieńskiej, Filister Arkonii i Laudy.

Józef Charmański (31 marca 1873 - po 1939) z gub. kowieńskiej, kuzyn Alfreda i Zygmunta (obaj Arkonia i Lauda), uczeń Szkoły Realnej w Wilnie, student Wydziału Chemicznego PR 1892-95, student i absolwent Wydziału Rolniczego 1895-1901, przyjęty do Arkonii 1892 (nr ew. 534), pomocnik teksatora w Rządowym Towarzystwie Asekuracyjnym od Ognia w Królestwie Polskim, 1905-08 zarządca maj. rodzinnego Wesołów w gub. kowieńskiej, po I wojnie światowej na Litwie kowieńskiej, Filister Arkonii i Laudy, w czasie II wojny światowej wywieziony na Syberię, gdzie zmarł.

Zygmunt Charmański (29 sierpnia 1871 - po 1929), z gub. kowieńskiej, brat Alfreda, kuzyn Józefa (obaj Arkonia i Lauda), uczeń Szkoły Realnej w Rydze, student i absolwent Wydziału Handlowego PR 1892-1900, przyjęty do Arkonii 1892 (nr ew. 535), od 1902 zarządca dóbr Rudowy (Rudowsie) w gub. kowieńskiej, po I wojnie światowej na Litwie kowieńskiej, Filister Arkonii i Laudy.

Wykaz majątków polskich w Rep. Litewskiej w l. 1919-39, Jerzy Żenkiewicz

- Charmański Alfred - Miedziaty Duże, pow. Wilkomierz
- Charmański Zygmunt - Rudowsie, pow. Szawle
- Charmański **Henryk** i Józef - Wesołów, pow. Wilkomierz